

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Conferința din 27 Septembrie 1982

Încercările neașteptate ale vieții ne descoperă ființa omenească - partea a doua

Lectura meditației zilei.

Foarte puțini vor fi aceia care vor crede în ceea ce vă destăinui acum, spunându-și: “Ah, haide la treabă, acum, de mine însumi va depinde totul”, iar ceilalți vor continua în felul lor, se vor șubrezi, vor deveni ursuzi, zdrențuiți, nepieptănați, vor critica și vor scuipa peste tot și peste toate...

Cam așa este normal peste tot, este chiar încuviințat... Dar eu am luat în considerație și celălalt aspect. Dacă ați ști numai, că nu există om mai ambițios ca mine, mai orgolios, mai vanitos. De ce, și în ce domeniu ? Nu vă voi spune. Da, pentru a mă răzbuna împotriva lumii întregi, dar un fel de răzbunare la care nimeni nu se gândește, pe care nimeni nu a găsit-o, în afară de mine, dar ea este cea mai teribilă dintre toate. Încă nu am aplicat-o pentru că acum sunt în căutarea armelor, le curăț, le ung, mă ocup de ele, înțelegeți, ele sunt de o altă natură, sunt altfel, iar când vor fi gata, va fi periculos !!!

Atunci, dacă ar trebui să vă povestesc acum întâmplări despre încercări și revolte, ar fi o iluzie... Nimeni nu m-ar crede, da, doar după ce am trecut prin ele ne dăm seama că am exagerat, că le-am amplificat foarte mult... Știți voi oare, cum este omul ? Omul este dur precum piatra, piatra se sparge și el încă mai rezistă. Pe unde trece, el se află încă în viață, neînduplecat, dar nu este pregătit pentru fericire, pentru bucurie, pentru extazul ce va veni. Eu v-am avertizat: “Pregătiți-vă pentru bucurie, pentru dilatare, pentru extazul care va veni.” Da, dar nu suntem pregătiți, explodăm și murim pe loc. Am văzut oameni care au suferit atât de mult, dar sunt încă vii, care primesc vestea că fiul lor este în viață și se îndreaptă spre casă, iar mama moare de fericire. Ea a suferit, dar bucuria o doboară, nu o poate suporta, este adevărat sau nu ? Nu, nu îmi puteți spune, pentru că nu ați avut ocazia, din fericire, să trăiți mari bucurii, găsindu-vă astfel în viață, dar bucuriile vă așteaptă, pregătiți-vă să le faceți față, să rezistați. Dar când vă vor aștepta aceste bucurii ? Ah, dacă veți deveni rezonabili, drăguți, veți respecta regulile, le veți aplica în practică, veți crede în ele, atunci vor veni și bucuriile, care vă vor aștepta, fiți siguri de aceasta... da, cu condiția să renunțați la anumite obiceiuri.

Priviți exemplul anumitor băieți care sunt obișnuiți să-i imite pe hoții de buzunare pentru că aceștia au ales drumul cel mai ușor. Și încotro se îndreaptă hoții ? Acolo unde se adună gloata, în timpul marilor sărbători, pentru că atunci este mai ușor să furi, da. Ei da, dar apoi va deveni mai greu în închisoare și cum sunt încă băieți mulți în lume, lor le place să meargă acolo unde se adună multă lume, de exemplu în Marea Fraternitate Albă Universală, da. Ei, veți spune: “Da, dar dacă știți că sunt hoți de buzunare de ce i-ați acceptat ?”. Tocmai pentru a da o

lecție fraților și surorilor, să nu-și lase banii în corturi, nu-i așa ? Pentru că ei sunt prea încrezători, mă depășesc, iar eu sunt furios când cineva mă depășește, el devine mai naiv decât mine, oh, la, la, cum să accept așa ceva ? Îmi sare țandăra ! Da, există aici o casă de bani, ar trebui să-i puneți înăuntru, sau în buzunare, de ce să-i lăsați ! Și apoi acești hoți de buzunare sunt foarte curioși să știe cine este deștept și cine nu. Deci, cei care nu sunt deștepti merită să rămână fără bani, ca să primească o lecție. Deci, ei sunt binefăcători ! Și atunci, de ce i-am acceptat ? Dintr-un alt motiv, pentru a-i învăța să fure inima altora, nu banii, uitați-vă la mine, de exemplu, eu sunt un hoț de inimi. Îmi amintesc că și eu am luat câțiva bănuți din portmoneul tatălui meu când eram foarte mic, așa, pe furiș. Și asta pentru că exista “ice cream”, așa cum îi spuneți voi înghețatei ! Ei bine, îmi plăcea mult înghețata, dar nu spuneți și altora, ei, pentru că își vor lua măsuri de prevedere. Acum, eu le explic că venind aici, au șansa de a învinge o slăbiciune, un viciu și apoi vor deveni foarte puternici, tari, da, dar dacă vor continua, le prezic nenorociri. De ce ? Pentru că totul se înregistrează. Și atunci, există ceva în ei înșiși, am mai spus-o într-o conferință; când comiteți o crimă, aveți un defect, stingeți deja o lumânare, o lumină înăuntru, unde sunt mai multe, apoi o alta, o a doua se stinge, și știm că într-o bună zi nu mai avem lumină, în acel moment cădem în prăpastie și nu mai știm cum să găsim drumul căzând acolo unde sunt fiare, unde sunt mocirle, șerpi și țânțari. Deci, nu trebuie niciodată stinse lămpile, lumânările, dar oamenii nu știu, ei cred că atunci când comit o crimă, vor rămâne aceeași, intacti. Nu, dragii mei frați și surori, credeți-mă, eu am verificat toate acestea. Dacă vă veți permite să comiteți o crimă, ceva rău, să știți că înăuntru vostru veți suprima ceva minunat, îl veți șterge și apoi veți plăti pentru că există o dreptate. Așa cum voi furați, apoi vi se va fura soția, magazinul sau copilul. Atunci trebuie să ne gândim la toate acestea, noi știm însă totul și nu ne sinchisim.

Credeți-mă, eu vă spun adevărul, numai adevărul mă interesează. Pentru că știu ce înseamnă să minți, am o responsabilitate teribilă și îmi este frică, îmi este frică de prietenii mei din înălțimi și dacă vă mint, vă înșel, vă păcălesc, știu că mă vor trage de urechi; ei sunt neînduplecați, chiar și cu mine. Atunci, iată de ce îmi este frică și mie, dar nu de un lucru sau altul, ca vouă, ci mi-e frică de a mă compromite în fața lor, da. Oamenii nu se gândesc niciodată că există și alte creaturi care ne observă, care ne privesc.

Totul depinde de ele pentru a reuși să urcăm, pentru a izbândi în viață, pentru a fi fericiți, pentru a avea totul. Ele deschid doar ceva, robinetul care curge. Iar dacă văd că nu sunteți chiar demni, ele îl închid și nimic, nimic nu veți mai găsi, peste tot unde veți merge să căutați un serviciu, peste tot, totul va fi închis. De ce ? Pentru că încălcați regulile.

Cum spuneam cuiva, unui frate, care mă întreba de ce oamenii sunt așa, ei n-au încredere în mine, nu vor să ne dea iubirea, prietenia lor, da, anumiți oameni... Pentru că, spun eu, ei bine, încalcă anumite reguli. Și care ? Aveți o slăbiciune pentru alte femei și vă permiteți un pic... Atunci, în acel moment perturbați ceva în voi, ceva ce alții, fără să știe, o simt, simt și vă evită, n-au încredere. Și ce trebuie să faceți ? Renunțați la această slăbiciune, ei bine veți vedea ce se va întâmpla.

Dragii mei, de ce sunteți așa de neștiutori și rămâneți în continuare așa ? De ce ? În ciuda mării iubiri pe care o puteți avea, a milei, a bunătății, a devotamentului, în ciuda acestor lucruri, aveți dificultăți. Pentru că aveți aceste calități, veți primi ceva pentru ele, dar din cauza defectelor, veți avea ceva de înlăturat. Deci, există o justiție. Pe de o parte, primiți niște lucruri, pe de altă parte, nu primiți, trebuie să fiți perfecți. Nu ne-am gândit, pot merge amândouă, împreună, lucrurile bune și cele rele ? Da, merg împreună, dar cum merg ? Trebuie să reglăm acum totul, totul trebuie să fie perfect ! De ce a spus Iisus: “Fiți perfecți așa cum Tatăl vostru din ceruri este !” Știa el ceva, știa că un defect, o slăbiciune ne va juca o festă urâtă întotdeauna, de aceea trebuie să fii perfect. Ei, bineînțeles, este dificil, greu, utopic, imposibil.

Da, eu știu bine... dar trebuie să ne-o dorim, să înaintăm în această perfecțiune, care poate să ne ia secole, dar trebuie să o facem, să o dorim, trebuie să o realizăm. Când ? Uneori, așa cum v-am spus, chiar într-o singură reîncarnare devenim perfecți.

Acum, alaltăieri când am vorbit era sâmbătă, când v-am spus despre cărbunele care absoarbe, atrage, are această proprietate să atragă ceea ce este negativ, ceea ce este ostil, ce este rău, da. Este extraordinar, chiar am învățat de la o femeie sculptor extraordinară, pe nume Sélérié, foarte bătrână; ea a venit într-o zi la Sévres, pentru că a citit o broșură, doar una, scrisă de mine, a venit să mă caute. De ce ? Veți vedea de ce. Această femeie, Sélérié, era atât de dotată, de capabilă, un talent extraordinar, ea a făcut portretele multor miniștri, sculpa imagini... Mi-a povestit că în tinerețea ei, părinții o duceau în preajma lui Victor Hugo. Ea a văzut că Victor Hugo lucra cu mesele. Era spiritist. Ea a mai văzut că el avea cărbune pentru a purifica, pentru a curăța stomacul, intestinele. Iată ce își amintea.

Apoi ea a spus: “Știți de ce am venit lângă dvs., Maestre ? – Nu știu. - Tocmai în copilărie, părinții mei m-au dus în preajma lui Leadbeater, un șef al Teosofiei, cu Annie Besant, cu Blavatsky..., cunoașteți toate aceste nume. Ei, el era într-adevăr clarvăzător. Atunci toată lumea l-a întrebat... Îmi amintesc, era în 1906 (ea își amintea data, 1906; eu eram încă în Bulgaria, nu în Macedonia, aveam șase ani sau șapte) “Oh, Leadbeater, spuneau, vorbiți de lume, că va exista cineva care va salva lumea și tot așa, dar noi vrem să știm cine este cel care va salva lumea ? Și atunci (îmi povestea ea) el a închis ochii și apoi a spus: “Da, este cineva care va salva lumea. - Ah, este Krishnamurti ? – “Nu”, a spus el, “...nu este Krishnamurti, dar este cineva care va veni din Orientul Apropiat”. “Oh..., și când va veni ?”. El a închis ochii și apoi a spus: “De acum într-o treime de secol, o treime de secol, adică 33, 34 de ani”. Și eu am venit în 37, adăugați, la 1906, 37 evident... cu un an doi diferență. Apoi din nou îl întrebă: “Deci va veni în această epocă și cum se va numi ?”. El închide ochii, caută și spune: “Mihail, Mihail, se va numi Mikhael”, a spus. Sfântă Sélérié. O fi adevărat, o fi fals, nu știu nimic, poate sunt minciuni, dar, iată că un cărbune m-a dus până la Sélérié, salariată, dacă vreți, dar știți ce este o salariată ?

Deci, dragii mei frați și surori, trebuie să ne hotărâm acum, pentru că hotărârea nu a fost complet luată, și pentru că bucuria, plăcerea, blândețea, pe care le găsim aiurea, ne împiedică să luăm o hotărâre. Dar, acestea sunt lucruri trecătoare, într-o

bună zi nu ne vom mai bucura de aceleași lucruri, nu vom mai avea aceleași gusturi. Dar noi nu vedem aceste lucruri, faptul că ele nu durează veșnic.

Privind copilul, îi putem descoperi oare, gusturile ? Ei bine, ele sunt păpușile, soldații de plumb, apoi băiatul care crește va găsi o păpușă care merge, vorbește, gesticulează... Apoi, după ani de zile, el se retrage lângă foc, meditează și face proiecte cum să-și scrie memoriile... Deci, el nu-și mai dorește nimic, nu mai are pasiuni. Aici depinde care este nivelul, cât suntem de copti sau suntem încă tineri, verzi sau copti. Unii, la vârsta de 30 de ani sunt deja copti, înseamnă că nu mai au pasiuni arzătoare sau pofta nemăsurată, da... Alții, la 90 de ani, sunt încă bebeluși, copii, trebuie să le oferi jucării, mici distracții...

Din nou, ca de obicei, m-am lungit cu expunerea mea, dar ea este interesantă și totuși mă văd obligat să mă opresc aici, deși aș mai avea o grămadă de lucruri de spus. Ei, nu mă împiedicați să vă spun aceeași frază, aceasta mă calmează, mă consolează, mă face să acționez. Am și eu nevoie de fraze, ce vreți, și mai am atâtea lucruri de spus...

Ei bine, eu nu cred în aceia care îmi spun că aici este îngrozitor, că totul este o comedie, o ipocrizie, nu, eu nu cred, ci sunt încântat să observ progresul copiilor mei. În trecut unii îmi spuneau: "Oh, Maestre, sunteți formidabil, câte complimente vă putem aduce dvs., dar copiii dvs. oh, nu prea vă seamănă, ei sunt altfel..." Eu, îi priveam și le răspundeam: "Sunt copiii mei, iar când se vorbește contra lor, înseamnă că se vorbește contra tatălui lor, pentru că el le-a dat viață și eu nu accept acest lucru, puteți pleca de aici, nu sunteți făcuți pentru aceste lucruri, nu veți rămâne aici". Vedeți, eu nu permit nimănui să arunce cu noroi în frații și surorile mele ! Iată cum gândesc eu, și nu las pe nimeni să vă vorbească de rău. Că eu pot să o fac, este treaba mea, eu înot, beau lapte, mănânc miere sau vă scutur puțin, dar nu permit și altora să o facă. Părinții fac la fel, nu îi lasă pe ceilalți să le lovească copiii, dar ei o fac, și încă cum !... De ce să nu fiu și eu asemenea lor ? Eu am dreptul să vă fac să tăceți, dar alții nu au acest drept.

Deci: *Un minut de meditație.*

Chiar îi sfătuiesc pe acei care au șterpelit câte ceva, știind ce mari calități se vor trezi în ei, să șteargă răul și în secret să meargă să înapoieze banii furați, iar dacă vor fi prinși să spună: «I-am găsit pe drumul stâncos, vi-i aducem înapoi». «Dar, cum ați știut că sunt banii noștri ?». «Ei, prin intuiție, prin clarvedere !»

RUGĂCIUNE: DRAGOSTEA DE DUMNEZEU REZOLVĂ TOATE PROBLEMELE.